ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

17 липня 2019 року ● № 25 (112)

Особисто я однозначно голосуватиму за Анатолія Гайворонського. І не відчуватиму ніяких ані сумнівів, ані вагань на цей рахунок. Як і гризот совісті не відчуватиму. Вважаю, іншого варіанту серед кандидатів-мажоритарників у виборців округу № 38 просто немає. Тому й закликаю усіх як земляків своїх в районі, заодно і жителів Новомосковська та Магдалинівського і Юр'ївського районів віддати свої голоси винятково за Анатолія Івановича. Адже це буде найбільш правильний вибір.

ЧОМУ ПОТРІБНО ГОЛОСУВАТИ ЗА ГАЙВОРОНСЬКОГО

РОЗУМІЮ, що мушу пояснити, чому я так міркую і раджу вчинити усім, хто наступної неділі 21 липня прийде на виборчі дільниці. Аналізувати й міркувати ж дійсно є над чим. Два місяці тому відбулися президентські вибори, котрі за їх результатами можна вважати і сенсаційними, і водночас доленосними. Народ з нечуваною й безпрецедентною перевагою головою держави обрав лідера партії, котра фактично існувала у віртуальному світі. Ні сном, ні духом ми з вами не відали, яку ідеологію сповідає та які перспективи нам гарантує «Слуга народу» з Володимиром Зеленським на чолі. Для усіх «Слуга народу» ототожнювався з популярним телесеріалом, у якому Василь Голобородько, осідлавши велосипеда, хвацько розправлявся з ненависною владою Петра Порошенка і його ганебним оточенням у вигляді свинарчуків і гройсманів. Тому ніякий це не секрет, що значна більшість з тих 73 відсотків, які голосували за Зеленського, насправді голосували проти Порошенка. Що й сам Володимир Олександрович, до речі, визнавав ще до виборів. Під час пам'ятних на стадіоні теледебатів він прямо у вічі Петру Олексійовичу заявив: «Я не опонент ваш, я вам вирок». Тобто вердикт, винесений народом режиму Петра Порошенка.

І, як на мою думку, Зеленський здійснив для України велике діло, за яке ми усі маємо дякувати йому – він допоміг нам позбутися ненависного ярма Порошенка і порошенківців, котрі мало того, що не змогли зупинити війну на Донбасі, хоч обіцяли, якщо й не клялися – вони ще й розвалили економіку майже вщент і розгорнули фактично геноцид власного народу. Працездатних українців середнього та й старшого віку отарами овець погнали у найми по зарубіжжю, а молоде покоління прирекли на погибель у бойових діях та в безпросвітну й безнадії в безробітних. І ось сьогодні від висновок, що ми усі з вами сьогодні заручники вибору Президентом Зеленського: раз проголосували за нього, то тепер мусимо проголосувати і за партійний список політсили «Слуга народу».

Не голосувати ж за учорашній Блок Петра Порошенка «Солідарність», який перелицювався у партію «Європейська солідарність». Віддати голоси за нинішніх однопартійців Петра Олексійовича – це все одно, що знову погодитися на тотальне й остаточне розкрадання України, зубожіння усіх до стану останніх в Європі голодранців. Як і на подальше вимирання українського люду та його державності. Я, чесно кажучи, Зеленського та партії «Слуга народу» ми всі з вами чекаємо дива. Як ото на зорі нашої незалежності сподівалися озолотитися за рахунок золота гетьмана Полуботка – пам'ятаєте? Тому дивіться, що виходить: сьогодні уже далеко не всі поміж нас у захопленні від Володимира Зеленського. Як, з другого боку також далеко не всі й розуміють та усвідомлюють, що можна від нього чекати. Однак надії, що обіцяну зміну ситуації в державі на кращу, розправу з ненаситними, скажімо, мародерами в «Оборонпромі» чи авторами формули «Ротердам+» у тарифах на комунальні послуги він нікуди не дінеться й обовязково здійснить. І пересадить у тюрми корупціонерів та тих, хто безбожно крав і краде досі на свої рахунки в офшорні зони, чого від Президента Зеленського народ, обираючи його, фактично вимагав.

Зрештою, сьогодні партія «Слуга народу», оприлюднюючи свій список кандидатів у нардепи за партійним довір'ям, проголошує, що вона кидає таки виклик системі й безладу, безправ'ю та свавіллю в країні. Запевняє, що у свій список по всеукраїнському округу знайшла, підібрала і відібрали нових людей, які не були частиною старого режиму і які мають бажання рішуче очищувати багатостраждальну Україну від корупції, хабарництва та здирництва, злодіїв і лицемірів у всіх органах влади. Отож «Слуга народу» - це партія, яка мобілізує й об'єднує нині тих, хто готовий сьогодні безкорисно і безоглядно змінювати країну, вертати її до тями в інтересах народу. Далі ж політична сила «Слуга народу» проголошує, що веде у парламент чесних та порядних, котрі якраз і ладні служити простим людям, а не олігархічним та корупційним кланам. І якщо виборці, мовляв, настільки ж масово, як за Зеленського, проголосують і за висуванців його бойової партії, то Володимир Олександрович отримає шанс сформувати уряд сумлінних професіоналів, які зможуть вивести нашу країну з провалля. Звідси ж і мій навіть не вірю, що оті прохідні відсотки, які за даними запопадливих соціологічних служб ніби набере партія «Європейська солідарність» і «проб'ється» в парламент, відповідають дійсності. Надіюся, що народ наш не в тім'я битий, щоб дати знову ошукати себе. Тим більше,' не голосувати ж за так звану «Українську стратегію» Володимира Гройсмана. Він ще й на всіх перехрестях і біг-бордах пише, наче «вміємо, знаємо, зробимо». Або що «почали – продовжимо». Смішно і гірко таке читати. Йому в буцегарню збиратися, а він не інакше, як пнеться назад у крісло Прем'єра. Даруйте, але плюватися хочеться. Чи перегляньте список партії «Опозиційна платформа – За життя». Всі у ній, як на підбір, знайомі, всіх знаємо ми з вами, як облуплених, з попередніх часів тотального свавілля в Україні, особливо з часів верховенства Партії регіонів Віктора Януковича. Скільки ще можна ж обирати тих, хто давно покрив себе недоброю славою!?

Значить, голосуємо за висуванців партії «Слуга народу»? Так! Але, на моє тверде переконання, це тільки голосуємо за партійний список її кандидатів. Будемо щиро вірити і сподіватися, що у першій сотні партійних бійців-слуг народу, котрі уже оприлюднені поіменно, зібралися дійсно ті, хто іде на бій з учорашніми порядками, а точніше, безпрецедентними безпорядками. А ось з кандидатами, котрі окремо балотуються в мажоритарних округах, як на мене, зовсім інша ситуація. Складається враження, що або до ватажків партії «Слуга народу» таки справді виявилася закороткою лава повноцінної команди, от на неї мерщій і затесалося чимало пристосуванців чи випадкових, а то й явно не достойних бути у партії Зеленського людей. Може, часу замало виявилося, щоб ретельно переглянути претендентів та відібрати з них найбільш гідних – як гадаєте? Принаймні у нас на Дніпропетровщині у багатьох одномандатних округах таки викликають сумніви прізвища, які засвітилися серед кандидатів як висуванці партії «Слуга народу». Це як правило люди, котрі близькі до тих, хто так чи інакше повзаний з Ігорем Коломойським – якщо й олігархом не першим нині в Україні, але й не другим. Хай хто як хоче думає й гадає, а у мене викликає не лише подив, а й супротив той факт, що в одних одномандатних округах нашої області від партії «Слуга народу» аж бігом наввипередки, ледве не спотикаючись, зареєструвалися учорашні регіонали, в інших – укропівці і так далі. А головне, люди, котрі як мінімум ніякими рішучими діями-боями з учорашньою системою не засвітилися, а як максимум і зовсім не відомі на теренах Дніпропетровщини. Тим паче, не відзначалися і не відзначилися досі захисниками інтересів народу, поборниками правди і справедливості, також здатними виходити у відкриті сутички та протиборства з нечестивцями усіх мастей. Більше того, переважно усі вони покірно прислужувалися тим же ще регіоналам, не кажучи уже про те, що не бідували і при попередній владі Петра Порошенка. Тепер, скажу я вам, примазалися до бренду «Слуга народу».

То чи можна, запитую я вас, зрівнювати їх з Анатолієм Гайворонським? На мою думку – ні в якому разі. Гайворонський уже не менше, ніж десять літ дійсно мов на передовій, як писав «Фермер Придніпров'я». Захищав не лише фермерів і селян-власників земельних паїв. Хочу нагадати, що не раз виходив на барикади, захищаючи від того ж нардепа Вадима Нестеренка і городян міста Новомосковська. Був на мітингах чи не першим, коли містяни намагалися відстояти свій вибір мером Віктора Літвіщенка, а іншого разу протестували проти прихованих за високим парканом Новомосковського хлібозаводу сесій міської ради. Тому у мене ще одне запитання: хто у даному разі буде надійним і самовідданим прибічником та соратником, дієвим помічником Президенту Володимиру Зеленському та фракції його партії у Верховні Раді? А заодно і нам з вами, шановні виборці, своєю в парламенті людиною? Двом відповідям на це запитання не бути – звісна річ, що загартований і бувалий у бувальцях Анатолій Гайворонський єдиний серед кандидатів 38-го округу зможе сміливо стати у стрій однодумців і однополчан Зеленського! Альтернативи на цих виборах йому тут немає. Голосувати треба сьогодні тільки за Гайворонського!

Довелося цими днями перечитати доволі багато соціологічних даних, чого воліють і чого чекають як від Володимира Зеленського, так і від нового складу Верховної Ради наші люди. За опитуванням, котре здійснив Центр «Соціальний моніторинг», на першому місці вимог народу – раз і назавжди викорінити корупцію та безкарність за злодіяння, отож розпочати нарешті розслідування резонансних корупційних злочинів, на другому – привести до обґрунтованих тарифи на комунальні послуги, на третьому - недоторканість зняти врешті-решт з депутатів, суддів, прокурорів і самого пана Президента. Зі свого боку Український інститут соціальних досліджень опитав молодих людей віком до 27 років. Вони, як виявилося, над усе бояться війни на Сході України і воліють її якомога скорішого завершення, ненавидять корупцію та правове свавілля і нарешті жадають жити без олігархів і земельних магнатів…

Ні на йоту не сумніваюся, що більшість з нас обома руками за втілення перелічених вимог. А я до чого веду? Усе це та й інше також, що вже людям давно у печінках сидить, викорінити та втілити можна буде тільки тоді, коли до парламенту ми з вами виберемо якомога більше таких людей, як Анатолій Гайворонський. Я можу ручатися усіма фібрами свого сумління, що Анатолій Іванович з тих, хто не підведе нас, його виборців. Він жив і житиме серед нас, отож й не гостем буде в окрузі, а надійною стіною для усіх нас.

Насамкінець скажу й особисто від себе, чому треба голосувати таки нам за Гайворонського. Усі політичні сили, які претендують зараз потрапити до Верховної Ради, так чи інакше ратують за припинення мораторію на продаж землі. Причому, якомога скоріше. Уже не завтра чи хай післязавтра, а якомога швидше - практично сьогодні. Навіть опозиційна платформа «За життя» обіцяє що завгодно, включаючи передусім зниження тарифів на газ та відродження економіки, а ось про те, що не дасть розпродати українські чорноземи, підозріло мовчить. Єдина «Батьківщина» Юлії Тимошенко рішуче виступає за заборону зараз торгувати землями. Ми ж, фермери, запевняю я вас, ліпше самі ляжемо в землю, ніж погодимося на її розпродажу. Хочу, щоб згадали ми зараз історію, яка свідчить, що без колиски-села України ніколи не було. А тих, хто аж рветься торгувати родючими українськими угіддями, хочу попередити: не вони наш народ наділили унікальними чорноземами, не їм їх у нас і відбирати. Удавляться»! Нічого у них з цим злодіянням не вдасться, якщо зокрема ми з вами виберемо в парламент лідера обласної Асоціації фермерів та приватних землевласників Анатолія Івановича Гайворонського!

Павло ДОЦЕНКО,
фермер.
село Миколаївка
Новомосковського району.

Лідер партії «Сила і честь» (№2 в бюлетені)

Ігор СМЕШКО:

«Заможних людей в Україні має бути понад 50 процентів — до них мають належати пенсіонери, лікарі, вчителі, інженери, творча та наукова інтелігенція»

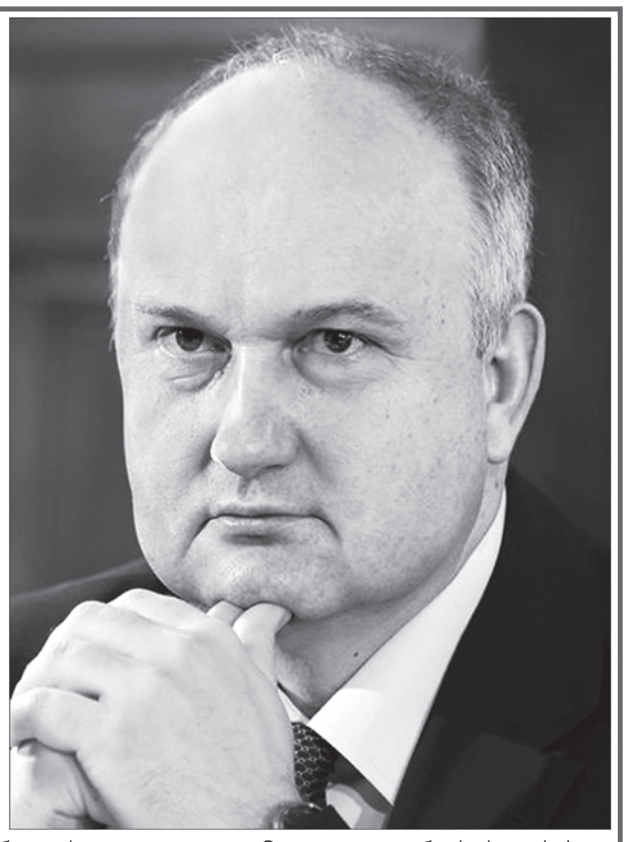

— Ігорю Петровичу, ви стали сенсацією президентських виборів, провели найрезультативнішу і найдешевшу кампанію. До виборів усі говорили, що ви здобудете 0,2-максимум один процент, рейтинги давали від 1,4 процента до 1,9 процента. Ви набрали 6,04 процента. Водночас кажуть, що у вас багато вкрали. Скільки?

— За нашою інформацією (вона збігалася з інформацією Адміністрації президента), у нас забрали приблизно 700-800 тисяч голосів (*у першому турі Смешко здобув 1,14 мільйона голосів.* — **Д. Г.**). Ми не могли покрити всі дільниці, тому що за нами немає олігархів, немає фактичного бюджету для ведення кампанії... Ми витратили 1,8 мільйона гривень, і навіть наші західні партнери (у мене було багато зустрічей, наприклад, із послами західних країн) не могли в це повірити. Гроші збирали у звичайних людей. Іноді це були пожертви по 100, 50 або 20 гривень... Ми покрили приблизно 30 процентів дільниць, тобто на 70 процентів дільниць, де не було наших представників, відбувалися фальсифікації. У нас є кілька відео, як після підрахування голосів брали наші стоси і перекладали в інші. Але в нас така система захисту виборчих прав, що домогтися справедливості практично неможливо... Ну підеш у суд, і скільки років ти будеш чекати?

— Чотири рази ви з'являлися на загальнонаціональних каналах і чотири рази на інформаційних — усе, у телепросторі вас більше не було. Майже жодного борда по Україні, жодного ролика на телебаченні — чим ви взяли людей?

— Я великий оптиміст щодо українського народу. Я вірю, що ми одна з найосвіченіших європейських націй, яка може врятувати Європу. Я не жартую. Згідно з аналізом виборчої кампанії, 64 процента наших виборців — це люди з вищою або незакінченою вищою освітою. Очевидно, народ дуже втомився... Іноді кажуть, що люди все критикують, ні в що не вірять... Адже з 1991 року їх обманювали: їм обіцяли одразу провести реформи, що життя покращиться, що ми будемо жити, як у Європі... У 1991 році ми дійсно входили до двадцятки найбільш індустріально розвинених країн світу. Ми входимо в десятку країн із найбагатшими запасами корисних копалин. А є країни, де взагалі немає корисних копалин!

— Ви — наймолодший у Радянському Союзі доктор технічних наук із кібернетики, професор, винахідник, заснували військові представництва України у США та Швейцарії, очолювали Головне управління військової розвідки Міноборони і Службу безпеки України, із вашого подання президент Кучма вперше підписав курс України в НАТО, ви звели нанівець «кольчужний скандал», чим урятували Україну від міжнародної ізоляції, і нарешті, саме ви врятували «помаранчевий» Майдан від великої крові та розвернули внутрішні війська, які вже йшли на Київ.

Більш ніж п'ять років у нас іде війна з Росією, і ви багато чого зробили для України саме в цей період. Я розумію, що не про все зараз можна розповідати. Можливо, колись ви напишете мемуари, і ми дізнаємося набагато більше, а мир між Україною і Росією взагалі можливий?

— Безумовно, буде мир, безумовно, ми встановимо нормальні відносини, але не ціною капітуляції, а ціною процвітання нашої держави, яка посяде своє місце у Європі і стане мостом, щоб європейська цивілізація поступово просувалася на Схід... Але це буде поступово. Не потрібно тішити себе думкою, що завтра буде демократія в Росії. Очевидно, що форма правління в нинішній Росії відповідає завданням, які ставлять перед собою її еліти, але вони не повинні руйнувати нашу державність! Ми колись дали їм усе: і державність, і християнську віру! Мені не подобається, коли кажуть «старший брат» або «молодший брат» про нації, але якщо розмірковувати саме цими категоріями, старший брат — це ми.

Ми повинні передусім стати економічними націоналістами. Що я під цим розумію? Полюбити себе, зрозуміти, що немає жодної країни — ні на Сході, ні на Заході, — яка нас просто любить і щось подарує. Ми повинні робити все, що потрібно для України, відновлювати економіку, створювати міцну, потужну армію, відновлювати політико-дипломатичну можливість впливати на події у світі, а не бути предметом гри великих держав.

— Я знаю, що є таємний план Смешка щодо повернення Україні Криму і Донбасу. У чому він полягає?

— Дійсно, план є, але його не можна озвучувати під час бойових дій, тому що його автоматично буде знівельовано.

Ми повинні виходити із тверезого розрахунку і сподіватися тільки на себе. Ми перебуваємо в центрі Європи, на геополітичному перехресті глобальних інтересів. Нас, якщо повернути всіх закордонних українців, майже 50 мільйонів — це найбільший потенціал. Потрібна тверезa стратегія, і, враховуючи її, ми повинні стати мостом між євроатлантичною цивілізацією та цивілізацією, яка ще не визначилася... Ми повинні в цій геополітиці зайняти таку позицію, яка б відповідала нашим інтересам: ідеться про повернення територій, абсолютне визнання нашого суверенітету, реальних гарантій безпеки згідно з Будапештським меморандумом. Усі держави, які підписали меморандум, повинні зрозуміти свою відповідальність за міжнародне право. Хто буде відмовлятися після цього від ядерної зброї?! Іран, Північна Корея?

Мій план є, його детально опрацьовано. Але для його реалізації необхідна реальна присутність у чинній владі. Саме тому ми йдемо на вибори до Верховної Ради.

— Чому Москва так не хоче, щоб ви були в українській політиці?

— Думаю, це реакція російського істеблішменту, спеціальних служб і тих, хто ухвалює політичні рішення щодо України. Головне завдання цього істеблішменту — зруйнувати державу Україна, перетворити його на бутафорію.

Наші опоненти не зацікавлені в тому, щоб з'явилася політична сила професіоналів, які чудово розуміють, що потрібно робити в оборонній промисловості, у правоохоронній діяльності, у спеціальних службах, у міжнародних відносинах, які прийдуть і не будуть вчитися, — із популістськими гаслами, мовляв, «нові обличчя», «ми зараз прийдемо й усе зробимо»..

— Що новій українській владі потрібно робити з такими тарифами?

— Тарифи — це антиконституційна політика урядів, вони призвели до того, що збіднiння населення як таке зараз перетворилося на катастрофу. Пенсіонерів доведено фактично до вимирання. Ми виступаємо за те, щоб пенсіонери стали середнім класом, як у європейських країнах.

— Ви єдиний представник вищого керівництва України, хто вільно володіє п'ятьма мовами. Ваші друзі — керівники найвпливовіших західних спецслужб. Ви єдиний серед українських державних діячів, хто є представником країни в кількох міжнародних елітних клубах. Чи не відчуваєте ви зараз, Ігоре Петровичу, проросійського реваншу нашої «п'ятої колони»?

— Я маю казати лише правду. Ще ніколи в мене не було такого відчуття небезпеки, як зараз. Фактично «п'ята колона» йде реваншем до Верховної Ради. Усе це починалося у 2005 році. Політична сила, що прийшла до влади разом із Ющенком, «любі друзі» і його політичні призначенці не були ні європейцями, ні демократами. Вони систему не зламали — вони її очолили. Почали грабувати надра, бюджет. Вони привели Януковича до влади. А після другого, кривавого, Майдану та сама політична сила — подивіться! — опинилася поряд із Порошенком, на всі п'ять років. Вони привели до нас в Україну цю «п'яту колону».

Якщо подивитися на політичну партію «Опозиційна платформа — За життя»... Пробачте, за яке життя? Життя буває й у рабстві. Мир за будь-яку ціну? І ціною втрати незалежності? Знижки на газ? В обмін на що? Нам уже давали в Харкові знижку на газ — і втратили Крим із половиною Донбасу.

73 процента українців відкинули правління президента Порошенка. Він мав можливості після другого Майдану, але знову та сама історія. Він — найближчий соратник Ющенка. Той самий борщ, та з іншої тарілки. Він міг стати державним діячем, але залишився бізнесменом... Усе залежить від Володимира Зеленського. Чи зрозуміє він, що цунамі його винесло, але не він це цунамі створив? Йому зараз треба дуже важко працювати, аби виправдати надії, які на нього покладає народ України.

— Ви готові підставити йому плече?

— Ну хіба можна кадровому офіцеру бути не готовим підставити плече законно обраному президенту, коли триває війна? Коли знищено не тільки зовнішню, але і внутрішню систему безпеки? Коли правову систему зруйновано, коли люди почуваються незахищеними, коли продовжується зубожіння народу, зростає розчарування в ефективності органів державної влади?

— Керівники партії Зеленського «Слуга народу» вже заявили, що в майбутньому парламенті хочуть створити коаліцію саме з вашою партією «Сила і честь». Як ви до цього ставитеся?

— Позитивно. Об'єднуватися треба на базі стратегії, плану дій, спільного розуміння. Необхідні негайні реформи політичної системи, системи балансу і контролю органів влади. Потрібно терміново змінювати Виборчий кодекс. Потрібно створити соціальні ліфти для людей. Потрібно змінювати економічну модель, щоб ліквідувати бідність, повернути наших трудових мігрантів, повернути талановиту учнівську молодь. Створювати робочі місця, інфраструктуру, відновлювати культуру, науку та освіту, індустрію, охорону здоров'я, екологію. Щодо питання демографії уряд щорічно має звітувати, як вона зростає. Такі головні напрями. Індустріалізація має бути покликана зберегти наші високі технології. На наш ринок треба допускати тільки тих, хто долучає новітні технології. Землю тільки тоді потрібно зробити товаром, і тільки для українців, коли ми зможемо забезпечити її ринкову вартість.

— Лікар Комаровський сказав, що наше суспільство до Ігоря Смешка ще не доросло. Як ви думаєте, чому?

— Не думаю, що справи настільки кепські. Ні. Майже два мільйона виборців підтримали мене на минулих виборах, я постійно відчуваю величезну підтримку від народу. Зустрічаюся з людьми.

Багато людей не раз ставили мені запитання: «Де ви, офіцери? Чому ж ви мовчите? Хіба ви не бачите, що коїться?». От чому офіцери пішли в політику. Джордж Вашингтон, генерал де Голль, Вінстон Черчилль, Маннергейм — усі вони були офіцерами, генералами, вони будували демократію. Передусім треба створити умови. Головне для демократії — критична маса середнього класу. Заможних людей в Україні має бути понад 50 процентів — до них мають належати пенсіонери, лікарі, вчителі, інженери, творча та наукова інтелігенція. Пенсія має перетворювати пенсіонерів на середній клас, вони мають допомагати дітям навчатися й мають відпочивати, як це відбувається в європейських країнах. Потім — реформування політичної системи, верховенство права, диктатура закону, однакового для всіх. Політичну корупцію має бути ліквідовано.

— Той самий лікар Комаровський сказав — і я його підтримую, — що Україна буде щасливою і багатою, коли поруч із молодим новообраним президентом Зеленським з'явиться досвідчений, мудрий генерал Смешко, який стане прем'єр-міністром. Як ви поставитеся до того, що вам запропонують стати прем'єр-міністром України?

— Посада прем'єр-міністра дуже відповідальна, а за нинішніх умов — каторга. Я як кадровий офіцер чудово знаю, що таке оборона, що таке військово-промисловий комплекс, що таке високоточна зброя. Я керував військовими підрозділами, що налічували 25 тисяч-75 тисяч осіб. Я знаю, що таке дипломатія, — я Надзвичайний і Повноважний Посол. Я знаю, що таке правоохоронна діяльність, — я очолював найбільший правоохоронний орган у державі. Я знаю, що таке спецслужби, — керував розвідувальним співтовариством цієї країни протягом майже 10 років. Економіка — теж дуже серйозна справа. Хоча економіка — це передусім люди, які нею керують. Я чудово знаю людей, які живуть в Україні. Я знаю олігархів і те, як вони стали олігархами і що за ними стоїть. На посаду прем'єр-міністра я не рвуся, але якщо буде коаліція і якщо президент Володимир Зеленський запропонує мені цю посаду, під час війни кадровий офіцер не зможе сказати «ні».

Дмитро ГОРДОН

У минулому номері – 10 липня ц. р. – «Фермер Придніпров'я» вмістив звернення до всіх нас Марини Дарадуди - дочки вже, на жаль, покійних засновників фермерського господарства наче з посланою із самих божих небес назвою «Дар» Василя і Антоніни Дарадуд. Звернення Марини Василівни дуже емоційне, схвильоване і зворушливе, яке нікого не може залишати спокійним. Але на те воно і закликає нас не бути байдужими та лякливими, не мовчати, ховаючись від правди і несправедливості, злочинності й злодійства, котрі уже відверто намагаються пригнути до землі, затоптати в неї український народ. Натомість авторка звернення «Україно, слухай!!!» - дійсно з трьома окличними знаками – не тільки бити на сполох закликає, а також й сміливо виходити на бій з нечестивцями, негідниками, потворами та перевертнями усіх мастей. І як на нас, то дуже вчасно Марина Дарадуда відважилася апелювати до всієї України – напередодні виборів до Верховної Ради, коли усі ми разом своїми голосами можемо продемонструвати, що досить, нам не по дорозі зі злодіями, корупціонерами, вбивцями, баригами і так далі. Що всіх учорашніх до краю ненажерливих та уже й здичавілих у ненависті та злобі до народу горе-діячів ми й близько більше не хочемо бачити не лише у владі, а і у власних селах та містах.

Адже історія неправедних і злочинних подій, які три роки точаться навколо ФГ «Дар» - це історія протиборства в районі і області насправді уже ледве не земельного магната Вадима Нестеренка і фермера з села Спаського, голови обласної Асоціації фермерів та приватних землевласників Анатолія Гайворонського. Саме Анатолій Іванович першим, ще коли про повалення влади Петра Порошенка і його посіпаки ніхто ніде й не заїкався, вийшов і став на захист попаснянського «Дару». І цей бій триває досі, в якому Гайворонський не здається і не складає зброї. Тому редакція «Фермера Придніпров'я» слідом за емоційним зверненням Марини Дарадуди «Україно, слухай!!!» знайшла за потрібне нагадати, що відбувається та не припиняється навколо ФГ «Дар» і водночас ще раз засвідчити власну позицію стосовно безпрецедентного і по суті бандитського свавілля.

КІНЦІ У ВОДУ?

Резонанс

Микола ЯСЕНЬ

НЕЗАБАРОМ виповниться три роки, як навколо ФГ «Дар» у селі Попасному Новомосковського району вирують і не припиняються не просто пристрасті та суперечливі події, а триває справжнісінька війна. Злочинні й злодійські діяння, що називається, не на життя, а на смерть. А все й почалося, якщо хочете знати, зі смерті.

У серпні, в пору викінчення хліборобського літа 2016 року, несподівано помирає засновник і власник фермерського господарства Василь Дарадуда. Не встигли ще його спадкоємці - дружина Антоніна Анатоліївна та син і дочка Дмитро і Марина - опам'ятатися, як спершу кілька депутатів райради, а слідом і голова райадміністрації Павло Селіхов порізно, але в один голос заходилися чи то радити, чи й наказувати передусім дітям продати батьків «Дар». Якби там, зрештою, не було, а Дарадуда-син, себто Дмитро Васильович, свідчив, що його дійсно викликали і вмовляли «послухатися мудрих людей». Тим паче, що гарантували вигідний продаж. Покупець, мовляв, не зі скупих. Згодом голова обласної Асоціації фермерів Анатолій Гайворонський заявив, як відрізав, наче ініціатором спроби схилити Дарадуд-спадкоємців позбутися господарства був народний депутат Вадим Нестеренко. Котрого тут більше знають уже ледве не як земельного магната. Виконавцем оборудки, продовжив Анатолій Іванович, він призначив «ад'ютанта власної персони» Василя Кузнєцова, котрий невідь звідки приблудився на Дніпропетровщину у пошуках не скільки щастя і чинів, стільки статків. Не випадково Кузнєцов називає зараз себе «агроволодарем» тут.

Але Дарадуди гуртом відмовили наполегливим «радникам». І слухати їх вони не захотіли. Тому здавалося, що крапки над «і» розставлено, ні про які «торги» і мови тепер не могло бути. І коли на той час діючий, а нині колишній працівник обласного управління СБУ Іван Біліченко раптом ніби ні з того, ні з сього забив тривогу, що сторонні намірилися силоміць привласнити «Дар», на це спершу якось всерйоз мало хто і зреагував. Пролунали навіть застереження, що навіщо даремно здіймати тривогу? Єдиних Дарадуд новина схвилювала. Вони уже тоді про всякий випадок почали «підстилати соломку» - шукати захисту перш за все від обласної фермерської асоціації. Одначе «прогавили» момент, коли 3 вересня 2016 р. у Єдиному державному реєстрі юридичних і фізичних осіб-підприємців несподівано… змінився власник їхнього «Дару». Точніше, нежданно й негадано ним став якийсь Владислав Іванченко. Чоловік, котрого у Попасному і сном-духом не знали, ніколи не бачили, не чули і не зустрічали. Що й не дивно, бо потім з'ясується щось неправдоподібне: цей Іванченко мешкав у сусідньому Дніпродзержинську (нині Камянському), але… умовно. Бо без певного й постійного місця проживання. Бо він безхатченко. Бомж, як у нас кажуть.

Отож до Попасного і Новомосковського району, як і до аграрного бізнесу загалом, цей Владислав Іванченко стосунку не мав і мати не міг. Оскільки натомість у масштабах усього «свого» міста був відомий як дрібний і середній пройдисвіт та правопорушник. Його там в першу чергу знали тодішні стражі правопорядку – міліціонери від рядових та сержантів до капітанів і майорів. Як постійного «клієнта»-учасника різних скандальних інцидентів. То коли ви далі прочитаєте, як «сенсаційно» продовжувалися розгортатися події навколо ФГ «Дар», зрозумієте, що надто вже підозрілий наступний момент: а на осінь 2016-го один не рядовий міліціонер з Дніпродзержинська уже працював у міськрайонному відділі МВС у Новомосковську. Себто перебрався сюди і тепер чи не єдиний тут мав… знайомого на прізвище Іванченко, здатного на будь-які витівки, оборудки і афери. І готового, як миленький, слухати вказівки стражів правопорядку, аби вони тільки менше його «діставали».

А далі сталося таке: грім для Дарадуд-спадкоємців грякнув на ранок восьмого вересня. Оскільки в ніч з сьомого не в близькому світі, аж у глибинці Одеської області, знайшлася державна реєстраторка Світлана Мшар, котра оформила купівлю-продаж попаснянського «Дару» - чи ви здогадаєтеся кому? А таки Василеві Кузнєцову! Тому не випадково, якщо хочете знати, Дарадуду-сина і Дарадуду-дочку вразив до струсу зовсім інший факт: «продали» ФГ навіть не вони, продав невідомий справді їм загадковий Іванченко. Який ще й безхатченко, отож все одно, що лови тепер вітер у полі. І вже зовсім шокувала, якщо не геп том добила осиротілих Дарадуд позиція новомосковських слідчих - як прокуратури, так і міліції. Вони, не кліпаючи очима, позичаючи їх швидше в Сірка, з іронією в голосах «пояснювали»: а при чім тут пан Кузнєцов? Він же теж постраждав від підлого негідника з Дніпродзержинська, як і Дададуди! Звідки добросовісний покупець Кузнєцов міг знати, що платив п'ять мільйонів (?) шахраю? То ви теж шукайте Іванченка, з нього питайте та вимагайте правди і істини, а про Кузнєцова забудьте…

Насправді ж Василь Кузнєцов сам не давав Дарадудам змоги забувати його. Одне діло, що зі страшним боєм вдалося відбити у пана рейдера «Дар». У ході на ті часи ніби ще безпрецедентної «операції» нащадкам відлетілого у вирій фермера кидали бойові гранати у двір і спалили комбайн, а насамкінець зі зброєю-автоматами в руках намагалися вигнати з поля інший збиральний агрегат, і тоді тут вперше пролилася кров. А своє діло не припиняла і обласна Асоціація фермерів: у Дніпрі пікетувала прокуратуру та Бабушкінський райсуд, а у Києві Міністерство юстиції і Вищу раду правосуддя. Одначе ви не повірите: після того, як «Дар» повернули справжнім, скажемо навіть, що повноправним його господарям, на нього рейдерські атаки не припинялися і до цих пір не припиняються. Суддю Андрія Леонова, котрий цьому, м'яко кажучи, сприяв, не лише давно «розстригли», себто позбавили права чинити судочинство, а й самого пересадили з крісла судді на лаву підсудних, але це не завадило пану Кузнєцову ще двічі спритно і тихо перереєстровувати чужий «Дар» на себе. Ще тричі бідолашним Дарадудам доводилося відвойовувати своє господарство у завойовника. Чи завойовників, позаяк Василь Кузнєцов самотужки ну ніяк же, погодьтеся, не міг настільки свавільно гнути сою лінію.

Тепер скажемо і більше: суддя Леонов давно, задравши штани вище колін, утік з України, а фактично з її лави підсудних. За деякими ж даними він і не утік, а… повернувся у «свій» поки що Крим. Одначе справа його живе і жити продовжує в Україні: уже цього року, спершу у березні, державний реєстратор КП «Цифровий документообіг» Дніпропетровської обласної ради Андрій Дідов в черговий раз невідомо за якими підставами «переписує» знову «Дар» на пана Кузнєцова. Дарадудам вистачає сили духу і снаги та терпіння, щоб вкотре повернути собі своє господарство. І 20 травня вранці це їм вдається здійснити.

Все гаразд і можна святкувати чергову перемогу справедливості? Однак радість виявилася на цей раз насправді як ніколи короткою: уже ввечері того ж 20 травня ц. р. приватний нотаріус Ганна Павловська перереєструвала знов ФГ «Дар» на ім'я невгамовного Василя Кузнєцова. Ви можете собі таке уявити? Тобто рейдерське протиборство між злом і добром триває і зараз. Схоже на те, що ця історія ще й не скоро закінчиться. Не видно, щоб з приходом нової влади згорталися в Україні її підлі й підступні «традиції». Але дуже схоже, що з іншого боку є явно зацікавлені усю цю колотнечу завершити нарешті і якомога уже швидше на свою злу користь. У когось ну зовсім терпіння уривається настільки довго і безуспішно приборкувати непокірний «Дар». Сподіваючись на те, що і підвести риску у цій історії здатна тільки… також смерть.

Коротше, днями дружину покійного фермера Василя Дарадуди Антоніну Дарадуду знайшли втопленою у її присадибному, тобто домашньому басейні. Який спорудив за високим парканом у власній господі ще її чоловік. Скажете, що це міг бути елементарний нещасний випадок? Перекази то свіжі, та віри їм немає. Більшість тут схильна вважати, що втопитися жінці «допомогли». По-перше виявилося, що насправді Антоніна Анатоліївна була не лише однією із співзасновниць ФГ «Дар» - на неї було зареєстроване практично усе те майно – трактори, комбайни і інша техніка, споруди і тому подібне, - яким володіло господарство на момент смерті ще Василя Дарадуди і якого нараховувалося тоді на суму понад 30 мільйонів гривень. А по-друге, садиба Дарадуд зі зрозумілих причин нашпигована камерами відеоспостереження. Так от, того трагічного дня вони зафіксували, що Антоніна Анатоліївна приймала у своєму домі невідомих гостей. Розмова була, судячи з відеозаписів, швидше діловою, ніж приязною. Коли ж жінка провела зі свого двору гостей, зачинила за ними хвіртку, камери відеонагляду з незрозумілих причин чомусь раптом припинили працювати. Вимкнулися. Хоч ніяких стихійних і надзвичайних пригод та явищ у Попасному того дня не відбувалося, подача електроструму теж не переривалася. А камери взяли і наче як від якогось переляку осліпли та й завмерли. Хіба це не може, скажіть, не навіювати страшні підозри? Отож. ■

! Коли справедливість зникає, то не залишається нічого, що могло б додати цінність життю людей

Емануїл Кант

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

Нещодавно у видавництві «Пороги» побачив світ перший том «Літопису сільського спорту Придніпров`я «Фізкультолока від Володимира Сороки». Це доволі об`ємний «продукт» (484 сторінки, більше 400 світлин), наповнений різноманіттям жанрів (нариси, замальовки, інтерв`ю, фейлетони, кумедні ситуації, звіти про змагання, статистика тощо), «сконструйований» у вигляді такого собі калейдоскопу: покрутиш його, приміром, і з нинішнього тисячоліття за мить перебережеш у 70-ті чи 60-і роки минулого, ще покрутиш — «складеться» чергова історично-спортова мозаїка...

Світ побачив перший том Літопису сільського спорту Придніпров`я До 60-річчя НСЖУ

ВИТОКИ ВИДАННЯ

За великим рахунком, «писатись» книга почала ще у середині сімдесятих років, коли ваш покірний слуга став працювати у штаті районної газети «Шлях комунізму» Ямпільського району Сумської області і затоваришував з працівниками районної організації ДСТ «Колос». У низці тем, які із завзяттям почав тоді «підіймати», була й популяризація сільського спорту, розповіді про ентузіастів оздоровчого руху із глибинки. Дружба із сільським спортивним товариством продовжувалась й надалі (у Полтавській та Дніпропетровській областях), але вже на більш глибинному, конструктивному рівні. 1992 року, увійшовши до правління обласної сільської федерації футболу, заснував перший на той час (і єдиний донині!) вісник сільського спорту Дніпропетровщини «Тригол», який планував зробити всеукраїнським часописом, однак... Та потяг, одначе, рушив, архів матеріалів про події на оздоровчій «галявині» поповнювався все новими матеріалами, фактами, статистикою перегонів. Весь час перебуваючи у вирі подій, виїжджаючи на усі без винятку сільські спортивні бенефіси як обласного, так і всеукраїнського рівнів, тісно співпрацюючи з головою обласної організації спорттовариства «Колос» Василем Григоровичем Петрушенком, наводив все нові і нові «містки» з патріархами оздоровчого руху із глибинки. Що ж до назви нинішнього видання, то вона "викристалізувалась" наприкінці дев`яностих років минулого століття, коли працюючи редактором відділу фізичної культури і спорту газети «Зоря», започаткував у таблоїді рубрику «Фізкульт-толока від Володимира Сороки»...

«ЗАНЕСИ СВІЙ РУКОПИС НА ГОРИЩЕ! ТВІЙ ЛІТОПИС СІЛЬСЬКОГО СПОРТУ НІКОМУ НЕ ПОТРІБНИЙ!»

«Конструювати» видання, створювати своєрідний калейдоскоп, насичуючи його новими родзинками, почав на початку 21-го століття, водночас намагаючись знайти можливість надрукувати своє «дитя». Одначе, усі спроби знайти побратимів, які б сприйняли мою мрію, тривалий час виявлялись марними. Дійшло до того, що навіть почув від профспілкового лідера однієї організації такі слова: «Занеси цей свій архів на горище! Кому цей літопис сільського спорту потрібний!» Звісно, подібні слова не могли надихати на подальшу працю над книгою... Та пошук меценатів не припиняв, де міг «носився» з ідеєю популяризації сільського спорту, і на небі, мабуть, почули мої слова...

НА ПРОХАННЯ ДОПОМОГТИ ВИДАТИ КНИГУ, АНАТОЛІЙ ГАЙВОРОНСЬКИЙ ВІДПОВІВ КОРОТКО: «СКІЛЬКИ ГРОШЕЙ ПОТРІБНО?»

Зустріч з головою Асоціації фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області Анатолієм Івановичем Гайворонським стала для мене своєрідним подарунком від Богів. Вислухавши моє прохання, він одразу запитав: «Скільки грошей потрібно, аби видати книгу?» А далі... Далі, мотивований, отримавши своєрідне благословення і передивившись зміст, дійшов думки, що видання потребує оновлення, свіжого струменя і, мотаючись по області, почав доповнювати її новими матеріалами, новими розповідями про аксакалів сільського спорту. І у черговий раз упевнився, яка необхідна ця книга людям, які все своє життя віддали спорту, підготовці юних талантів, працюючи буквально за копійки. Радість від зустрічей з такими людьми інколи перемішувалась з гіркотою, білю в душі, коли чув слова, мовляв, не потрібними ми стали державі, не потрібні ні наш досвід, ні наші звитяги...

ЛІТОПИС СІЛЬСЬКОГО СПОРТУ БУДЕ ПРОДОВЖЕНО, ГЕРОЇВ МИНУЛИХ СПОРТИВНИХ БЕНЕФІСІВ МИ НІКОЛИ НЕ ЗАБУДЕМО!

Звісно, я заспокоював таких людей, казав, що Літопис для того й створюється, аби їх, патріархів сільського спорту, знали майбутні покоління, аби їх справи знайшли продовження! Побачив світ лише перший том, попереду - серйозна, глибинна робота над наступними виданнями, а їх назагал планується сім.

Сьогодні ж ми, натхненники проекту і його партнер - Асоціація фермерів землевласників Дніпропетровщини на чолі з Анатолієм Гайворонським, проводимо у сільській глибинці своєрідні презентації видання, зустрічі з її героями, молодим поколінням, продовжуючи спортивної слави своїх батьків і дідів. Героїв минулих спортивних бенефісів ми ніколи не забудемо - такий лейтмотив цих зустрічей, таке їм, героям, від нас тверде слово...

Володимир СОРОКА.

На знімку: **крім Анатолія Гайворонського, в активній підтримці видання взяв участь голова Асоціації фермерів та приватних землевласників Новомосковського району Олександр Суліма.**

А хто нам має давати?! Точка зору

Петро ЛУК'ЯНЕНКО

На думку експертів, доки серед народу буде домінувати психологія раба, доти купка негідників робитиме з нами все, що їй заманеться. У наш час, тоді, коли українські патріоти-воїни кладуть голови на фронті, борючись за незалежність всієї країни; гинуть громадські активісти, чинячи спротив корупції та іншим негараздам в її середині, ще залишається якийсь відсоток тих, хто не вірить у свої власні та сили свого народу. Більше того, вони є запеклими у своїй рабській психології і навіть агресивними:

- Та хто ж нам дасть у те НАТО вступити? Путін нізащо того не дозволить, - аж синіючи, доводять вони. - Ото треба голосувати за Гопоблок, тоді Путін скоріше у нас лад тут наведе, - аж іскри із очей у них сиплються.

Вони забули і не хочуть чути про Голодомори, розкуркулення, сталінські концтабори, через які пройшла не так вже й давно Україна, завдяки Московії. А скільки наших хлопців загинуло невідомо за що в Афганістані, Кореї, В'єтнамі та інших країнах, куди Кремль пхав свого носа у часи СРСР… Українські хлопці тоді змушені були там воювати, бо залежні. І зараз, якщо схилимо голову перед окупантом, знову їх пошлють чи то в Сирію, чи у Венесуелу… у Москві придумають ще куди. На спокійне, мирне життя тоді годі й сподіватись, це проходили. Під виглядом «наших там нема» засилатимуть наших хлопців у «гарячі точки» по всьому світу, де буде інтерес Кремля.

Вільний і раб

Щоб виростити урожай, вільна людина трудиться від сходу до заходу сонця. Раб робить те ж самісінько, але не своєю волею, а під наглядом. Та головне: результати праці вільної людини належать їй самій. Саме в цьому основна відмінність між вільним і рабом. «У вільної людини навіть питання про свої права не виникає. Це тільки раб по міліметру вичавлює із себе раба» (А. Чехов). Пройшло вже майже 28 років з часу проголошення Незалежності України, шостий рік іде війна з окупантом, а частина українських громадян продовжує по рабському, навіть з ностальгією оглядаючись на радянське минуле, плазувати перед Московією:

- Та що ви? Та хто ж нам дасть бути в Європейському союзі? Путін не дозволить, - типові їхні твердження. Здається, що психологія коритися так міцно сидить в підкірці таких людей, що її звідти не виб'єш віками незалежності. Наявність сьогодні такої психології у частини наших громадян – це національна біда України. Саме вони тягнуть своїми голосами на виборах, віддаючи перевагу промосковським партіям і політикам, країну у окупаційне болото. І виходить, що одні, найпатріотичніші, найвідданіші українці кладуть голову на передовій, захищаючи Батьківщину, а інші, за їхніми спинами, вперто голосують за ставлеників Москви. Рабська психологія їх до того сонукає, перетворюючи в тупе, покірне стадо, позбавлене ініціативи і не здатне боротися за свої інтереси.

Вибори – це шанс

Тисячі українських громадян взяли до рук зброю, або ж долучилися до волонтерського руху, щоб захистити свою Батьківщину від іноземного вторгнення. Саме завдяки їм Україна вже шостий рік чинить спротив. І здається, що в цей час скрути — час тривоги за майбутнє нашої землі — питання психології, формування людської думки, в Україні не є першорядним, бо є важливіші завдання і нагальніші справи. Але це не так. Сьогочасна важка війна засвідчує, що важливим соціально-політичним і навіть воєнним фактором є не лише «важке озброєння», про яке нині так багато пишуть українські ЗМІ, не лише кількість військових підрозділів, не лише вишкіл солдатів і офіцерів, але й психологічна готовність суспільства протистояти зовнішній агресії, вміння розрізняти правду та кривду в інформаційних потоках. Тож вибори – це шанс обрати найпатріотичніших, найгідніших громадян України до парламенту, які на законодавчому рівні протистоятимуть зовнішнім загрозам.

Не треба інфантильно сподіватися на чудодійну підтримку НАТО, ЄС, МВФ та інших інституцій. Тільки власними силами ми зможемо відстояти свою державність, а не хтось нам це дасть чи не дасть. Та і кого маємо питати? Кожен народ має право на самовизначення. Тим паче, такий величезний, як український. До прикладу маленька країна Люксембург, населення якої складає близько 425 тис. осіб, виходить, має право на свою державу, а величезна, у сто разів більша за чисельністю Україна не має?! Нонсенс! Так думати - це ганьбити себе і принижувати та бути «золотим запасом» імперських надій московського агресора. «Раби, подножки, грязь Москви», – писав Тарас Шевченко про тих, хто плазує перед Російською імперією.

Ми не раби

Таке психологічне знання уможливить розуміння - той трагічний стан, у якому нині перебуває Україна, це не тільки наслідок ворожих інсинуацій, а й рабської психології частини суспільства, яка сформувалася в українській ментальності. Позбутися такої психологічної залежності – головне наше завдання. Притаманні українцям ірраціональність, іронічний прагматизм, і велика увага до буденності — це ті риси нашої ментальності, котрі відобразилися у психологічних і філософських працях українських авторів. Оцінюючи ж українську дійсність — величні та ганебні прояви нашого життя — можна бачити, що ці риси і нині залишаються та заважають нам у прогресивному розвитку. Нам потрібно більше оптимізму і впевненості у собі.

Філософ Олександр Кульчицький окремо виділяв історичний чинник формування української психіки. Україна знаходиться на перехресті історичних шляхів, що виражалося психологічно впродовж віків життєвою ситуацією перебування людини на «межах можливостей існування, боротьби, випадковості, провини, страждання, загрози смерті». Розташування українського простору нічим не захищеного, а одночасно надзвичайно врожайного і багатого, було ласим шматочком як для Заходу, так і для Сходу, що в свою чергу збільшувало тиск «межових ситуацій» кожної людини.

Втім, як казав наш Пророк: «Якби ви вчились так, як треба, то й мудрість би була своя». А нам наша, українська мудрість, у час війни, напередодні виборів до парламенту ой як не завадить. Яке свято отримання свободи є в українського народу? Мабуть, що відміна кріпосного права 150 років назад та проголошення незалежності 1991 року. Тобто, зовсім недавно ми, як народ, були переведені із суто рабського стану, із якого дехто і понині не вибрався, у відносно вільний стан.

Захистити вільний розвиток і майбутнє України – наша головна задача на цих виборах. Тож шануймося, обираймо гідних без позирів на Москву, бо ми того варті!

Коли слуги народу чутимуть його? Резонанс

Остап ВЕРНИГОРА

Січеславщина вже традиційно довго, як і за часів президентства Віктора Ющенка, очікує на призначення нового голови державної адміністрації. Наприкінці червня Володимир Зеленський таки звільнив Валентина Резніченка з цієї посади. Одразу ж з'ясувалося, що фінансова ситуація у гучно рекламованій, передовій начебто за темпами впровадження різних інфраструктурних проектів області дуже далека від райдужної. А скоріше геть кепська, і чи не найгірша в Україні. На початку липня портал «Антикор» опублікував статтю «Піраміда Резніченка: родич Ложкіна залишив після себе на Дніпропетровщині грандіозну тендерну схему», в якій окреслені гіркі реалії наслідків родинного правління:

- До кінця року в області буде «бюджетна дірка» - 239,5 мільйона гривень. Із 30 мільярдів бюджетних вкладень в інфраструктурні проекти левову частку освоїли структури, близькі до голови області та його радника. Не обійшлося і без осіб, що перебувають в розшуку Інтерполу.

Як видно, за приказкою «і вовк ситий, і вівці цілі» не вийшло. Коли, як і хто відшкодує використані не за цільовим призначенням кошти, залатає таку грандіозну «бюджетну дірку», мусять встановити правоохоронці. Прикладом марнотратного використання коштів платників податків є проект «Відновлення гідрологічного та санітарного стану старого русла р. Оріль в Царичанському та Петриківському районах Дніпропетровської області – капітальний ремонт». Його вартість складає величезні 112 мільйонів гривень, на проектну документацію вже витрачено 880 тисяч народних гривень. «Фермер Придніпров'я» акцентував очевидне - переважна більшість жителів Приорілля проти видобутку третини мільйона кубів піску з русла Орелі та перегачення її 19-ма стометровими завдовжки греблями від Царичанки до Сорочиного Петриківського району. Через це Міністерство екології абсолютно слушно відхилило його 31 травня.

Та замість повернення до бюджету витрачених на розробку відхиленого проекту ТОВ «Дніпрокомунпроект» з м. Кам'янське 880 тисяч, Регіональний офіс водних ресурсів Дніпропетровської області 21 червня, вдруге за цей рік (!), в передостанній тиждень роботи Валентина Резніченка, повідомив у Єдиному реєстрі оцінки впливу на довкілля Мінекології про… повторний намір втілити проект у життя! І надав громадськості на стадії деталізації проекту 20 робочих днів на зауваження. Виявляється, ЗУ «Про оцінку впливу на довкілля» це дозволяє. Хоча жодна інша область, окрім Дніпропетровської, відхилений проект, за інформацією організації «Екологія. Право. Людина», вдруге не подає. Нам – можна, ми ж «передові»! У проекті все те ж саме, лише прибрана з тексту його вартість. Звісно ж, не зовсім до шмиги під час виборів гучно заявляти про потребу «схуднення» і так «дірявого» обласного бюджету іще на 112 мільйонів…

З огляду на своєрідний терор жителів Приорілля недолугим проектом 5 липня в Царичанці, Китайгороді та Могилеві пройшли збори місцевих жителів. На них заслухали інформацію кандидата біологічних наук, керівника проекту створення НПП «Орільський» В. Манюка про те, що на більшості проектованих ділянок Оріль зберегла природне русло з унікальною структурою і біорізноманіттям, яке в разі проведення механічних робіт в руслі буде знищене. І висновок – проект шкідливий для довкілля Приорілля. А ще до уваги взяли інформацію голови Царичанської районної ради Світлани Горбачової про запрошення працівників Регіонального офісу водних ресурсів прибути на збори, та їхню відмову. Мовляв, обговоріть, полемізуйте, нас це не цікавить. Житель Царичанки Володимир Крамарук так аргументував свою позицію:

Збори у Царичанці 10 липня.

- Проект по побудові 19 дамб на відрізку 16 км на руслі довжиною 380 км недолугий і не професійний. У спрямленому після видобутку третини мільйона кубів піску руслі Орелі утвориться глибокий котлован з каскадом гребель. Увесь бруд з верхів'я буде тут, вода зацвіте, річка перестане сама себе очищати.

А доцент ДДАЕУ Володимир Перехрест зазначив, що необхідно проводити заходи по насадженню дерев по берегах, запобігати неконтрольованим вирубкам, залучати до озеленяння молодь. Воду слід шукати не тут, в пониззі, а вгорі, де наглухо перегачені всі притоки. Його думку підтримав інженер-будівельник Юрій Мосійчук:

- Розпочати варто з оцінки стану річки Оріль та усіх її 60 приток науковцями. Треба прибрати з русел малих рік орільського басейну греблі, щоб вони наповнювали Оріль водою. Цей проект по побудові 19 дамб необхідно відхилити. На 30-кілометровій Прядивці 32 дамби, це каскад боліт із зеленою водою, де періодично гине риба. Звертаю увагу на каналізаційні системи селища та відстійники, якими ніхто не займається. Йде забруднення каналізаційними стоками з Кабашного горба підводних вод річки Прядивки, а з неї і Орелі.

- Серце розривається за Оріль. Я біолог за освітою, десятки років викладала цей предмет в школі, тому знаю, річка – живий організм, куди не можна втручатися! – пристрасно заявила ветеран праці Галина Сало. - У разі, якщо нас не почують, треба підіймати громадськість на протести та блокувати роботи.

Ця думка звучала і з уст інших промовців. Тож дивною виглядає програма деяких кандидатів по 34-му виборчому округу, куди входять П'ятихатський, Верхньодніпровський та Царичанський райони, з пунктом про «прочистку» Орелі. Лише директор Верхньодніпровського аграрно-економічного коледжу Володимир Зелений заявив у Царичанці:

- Шкода, що каскад Дніпрових гребель із перетворенням чистої річки на великі брудні болота, де заборонено навіть купатися, так нічому і не навчив наших водників. Пропоную підтримати проект про створення Національного парку «Орільський».

Резолюція зборів була очікуваною: плановану діяльність Регіонального офісу водних ресурсів у Дніпропетровській області у вигляді видобутку 316, 6 тисяч метрів кубічних піску від Царичанки до Сорочиного, створення в руслі Орелі 19 штучних перекатів із піску довжиною 100 м кожен, залучення у води річки та питної підземної води хімічних сполук з матраців РЕНО, габіонів є згубним для річки, навколишнього середовища та місцевих жителів, тому проект відхилити;

2) єдиним варіантом збереження унікальної екосистеми Орелі є негайне створення НПП «Орільський».

3) зобов'язати голів громад та району, екологічні комісії підготувати та провести наукову конференцію з гідрології басейну Орелі, надати їм допомогу на волонтерських засадах;

4) протокол зборів направити Міністерству екології України та природних ресурсів України, Дніпропетровським ОДА та обласної ради обов'язкового врахування.

Схожі рішення були ухвалені і в інших названих селах. Восьмого липня протоколи зборів були передані ініціативною групою щойно призначеному В. Зеленським в. о. голови Дніпропетровської ОДА Дмитру Батурі. Однак новоспечений слуга народу засумнівався, чи й справді жителі Приорілля проти проекту. І додав - добре було б зібрати їхні підписи. Сказав, знає ситуацію сам, бо має земельну ділянку в Могилеві на березі річки. А ще турбувався, як побачити в живі очі «Методичні рекомендації з обґрунтування параметрів екосистем суббасейнів та порядок проведення робіт з покращення гідрологічних режимів», зроблені Інститутом проблем природокористування та екології в 2017 році.

Як з'ясувалося пізніше, в аудиторському звіті від 25. 06. 18 р. № 04. 07-20/02 виконання бюджетних програм Департаментом екології та природних ресурсів Дніпропетровської ОДА зазначено, що у 2017 році Департаментом екології було замовлені та оплачені згадані «Методичні рекомендації» на суму 99 тис грн. Тобто ці наукові поради є в департаменті, однак він їх не застосовує, а вигадує днопоглиблення і перегачення. Тож щоб підказати в. о. голови області, що рекомендації Інституту знаходяться всередині очолюваного ним відомства, а ще з 784-ма підписами протестувальників, зібраних за два дні жнив, заготівлі сіна, збору ягід тощо, 11 липня ініціативна група Петриківського та Царичанського районів разом з творцями проекту НПП «Орільський» В. Манюком та П. Чегоркою, числом 6 чоловік, побувала на особистому прийомі в Д. Батурі, зробивши попередній запис про візит.

Проте той їх… не пустив і на поріг. Запросив до приймальні зі спеціалістами ОДА лише голову ГО «Шульгівська громада» В. Льовкіну. Згодом покликав і В. Манюка, де переконував «долучитися до розробників проекту». На що Вадим Володимирович відповів: «Коли я долучуся до розробників, цього проекту не буде!» Ось така «служба народу», про яку невідомо, чи й знають у Києві. І скільки вона триватиме, теж ніхто ні гу-гу. Дехто запевняв, що 12 липня під час відвідин краю В. Зеленський таки зробить призначення постійного голови облдержадміністрації. Та не сталося. Відтак розпорядження в. о. голови ОДА про відхилення проекту та припинення його фінансування, про що прохають 784 жителі з зареєстрованій 9 липня заяві, і досі катма.

А завідувач відділу екологічного нормування Інституту проблем природокористування та екології Василь Андрєєв так прокоментував дивний проект на Орелі:

- Загальнодержавна цільова програма розвитку водного господарства та екологічного оздоровлення басейну Дніпра на період до 2021 року, затверджена ЗУ № 4836 – VI від 24 травня 2012 року, визначає басейновий принцип як основоположний і єдиний при вирішенні усіх злободенних питань Дніпра. Зокрема в розділі «Шляхи і способи розв'язання проблеми» йдеться про «впровадження системи інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом, розроблення та виконання планів управління басейнами річок, застосування економічної моделі цільового фінансування заходів у басейнах річок, утворення басейнових рад річок». У плановій діяльності на Орелі проект усі ці необхідні заходи повністю ігнорує. Він базується практично на точковому принципі, абсолютно неприйнятному для вирішення проблем малої водності. З русла Орелі довжиною 388 кілометрів взята невелика ділянка 16 км, на якій буде видобутий алювій (пісок) з корінними породами до глибини 2, 5 м. Після цього в чималому котловані буде збудовано 19 переливних дамб, покликаних виконувати роль перекатів.

Така фрагментація річища Орелі є вкрай небезпечною з екологічної точки зору. Вона приведе до появи 19 відстійників, у яких накопичуватимуться шкідливі донні відкладення. Увесь непотріб з верхів'їв річки, побутове сміття буде накопичуватися в цих ямах з непроточною в придонній частині водою. Поєднання суттєвого поглиблення річки на намічених ділянці з сучасним поступовим підвищенням рівня води до 1, 65 м є неподоланим з наукової точки зору і сприяє лише збільшенню вартості проекту до 112 мільйонів гривень. Така величезна сума коштів на невеличкій з басейнового підходу ділянці вже настороже та викликає сумнів у його доцільності. Концепція проекту нагадує міцне затягування 19-ти жгутів на руках, ногах, шиї і тулубі людини із запевненням, що так їй буде краще жити. Проект є однозначно шкідливим і руйнівним для вразливої екосистеми Приорілля, він призведе лише до збільшення антропогенного навантаження на гідрологію Орелі і матиме катастрофічні наслідки для басейну понизя Орелі.

Свої розширені аргументи «проти» Інститут проблем природокористування та екології Національної академії наук України вже надіслав Мінекології. Уже вдруге долю однозначно шкідливого проекту «Відновлення гідрологічного режиму та санітарного стану старого русла річки Оріль на території Царичанського та Петриківського районів Дніпропетровської області – капітальний ремонт», запланованому в Єдиному реєстрі оцінки впливу на довкілля Мінекології за №: 20196213922, вирішуватиме Київ. Всі, хто проти проекту, можуть до 20 липня надіслати свої зауваження, які Мінекології обіцяє врахувати, на адресу: відділ оцінки впливу на довкілля Мінекології, вул. Митрополита Василя Липківського, 35, Київ, 03035, е - адреса: m.shimkus@menr.gov.ua.

Десятого липня у Царичанці на зборах жителів 232 учасники висловилися проти недолугого проекту.

! Ніхто не командує народом так, як його слуги *Валентин Чемерис*

Як перевірити себе у списку виборців?

Дострокові вибори в Раду в Україні пройдуть 21 липня 2019 року. Для максимально прозорих та демократичних результатів голос кожного українця важливий. Перевірити наявність свого імені у списку виборців можна онлайн за допомогою Державного реєстру виборців або ж у приміщенні дільничної виборчої комісії.

У першому варіанті потрібно зайти на сайт Держреєстру https://www.drv.gov.ua/ords/portal/!cm_core.cm_index?start у кабінет виборця і вказати там свої дані. На електронну пошту прийде код для отримання підтвердження, чи є особа в Державному реєстрі виборців, а також номера та адреси відповідної виборчої дільниці.

Для очної перевірки потрібно знайти своє прізвище у списках, вивішених у приміщенні дільничної виборчої комісії, до якої виборець належить. Або ж прийти з паспортом до відділу ведення Державного реєстру виборців за місцем реєстрації.

Іменні запрошення на вибори повинні надсилати не пізніше ніж за 10 днів до дня голосування. Якщо виборець виявив, що не включений у списки, він може звернутися до органу ведення реєстру за місцем проживання і виправити це. Списки виборців для голосування виборців за місцем проживання формуються на основі бази даних Державного реєстру виборців. Варто приділити увагу перевірці своїх даних у Державному реєстрі виборців у випадку, якщо Ви нещодавно:

змінювали прізвище, ім'я чи по батькові;

змінювали зареєстроване місце проживання;

досягли повноліття та голосуватимете вперше.

Пам'ятайте, що згідно з Законом України «Про вибори народних депутатів України» право голосу на виборах депутатів мають громадяни України, яким на день голосування виповнилося 18 років.

Заява про уточнення попереднього списку або заява про тимчасову зміну місця голосування може бути подана виборцем до дільничної виборчої комісії або органу ведення Реєстру не пізніше ніж за 5 днів до дня виборів (тобто до 15 липня включно). Заява, подана після зазначеного строку, не розглядається!

Нагадаємо, що у рамках реалізації Загальнонаціонального правопросвітницького проекту «Я МАЮ ПРАВО!» Міністерством юстиції України розпочата правопросвітницька кампанія «Я МАЮ ПРАВО ГОЛОСУ!». Мета кампанії: інформування виборців щодо виборчих прав та виборчих процедур до, під час та після голосування на виборах; інформування щодо особливостей участі у виборах окремих категорій осіб (виборців, які перебувають не за місцем виборчої адреси, внутрішньо переміщених осіб, осіб не здатних самостійно пересуватися); активізація правосвідомості громадян, у тому числі тих, хто голосує вперше, щодо усвідомленої реалізації виборчого права; мобілізація максимальної кількості українців для участі у виборах.

Перехід зі спрощеної системи оподаткування на загальну

Перехід зі спрощеної системи на загальну систему здійснюється з першого числа місяця, наступного за податковим кварталом, у якому відбулося порушення вищезгаданих умов. Для переходу необхідно подати до контролюючого органу заяву про перехід не пізніше ніж за 10 календарних днів до початку нового календарного кварталу (п.п. 298.2.1 ПКУ).

Суди застосовують аналогічний підхід. За приклад можна взяти рішення по справам № 2А-9038/12/1370 від 04.04.2019 р. та № 826/3835/14 від 29.01.2019 р., у яких Касаційний адміністративний суд у складі Верховного Суду зазначив, що у разі порушення умов перебування на спрощеній системі у платника єдиного податку виникає обов'язок перейти у наступному податковому періоді на загальну систему оподаткування.

Отже, обов'язок переходу на загальну систему оподаткування виникає у тих платників податків, що порушили умови перебування на спрощеній системі. При цьому перехід є обов'язковим та здійснюється за заявою платника податків, що подається не пізніше ніж за 10 днів до початку нового кварталу.

Обов'язкова реєстрація платником ПДВ

Відповідно до ст.181 ПКУ обов'язковій реєстрації платником ПДВ при переході на загальну систему підлягають особи, які:

мають сукупний дохід протягом останніх 12 календарних місяців понад 1 млн грн. (без урахування ПДВ);

не є платниками єдиного податку першої - третьої групи.

Оскільки при переході зі спрощеної системи оподаткування на загальну, як правило, платник податків досягає обороту в 1 млн грн., виникає питання: чи враховується дохід від спрощеної системи оподаткування за останні 12 календарних місяців для обов'язкової реєстрації платником ПДВ?

Позиція 1: дохід від спрощеної системи оподаткування за останні 12 календарних місяців враховується для визначення доходу в 1 млн та обов'язкової реєстрації платником ПДВ.

Відповідно, після переходу на загальну систему оподаткування на платника податків вже діють загальні норми ПКУ, зокрема ст. 181 ПКУ (вимоги до платника ПДВ), п.183.4 ст. 183 ПКУ (подання заяви для реєстрації платником ПДВ при переході зі спрощеної системи).

В період перебування на спрощеній системі платник податків звільнений від сплати ПДВ. Однак, після переходу на загальну систему - на платника податків розповсюджується загальна вимога обов'язкової реєстрації платником ПДВ.

«… обов'язковій реєстрації платником ПДВ підлягають особи, які, по-перше, мають сукупний дохід протягом останніх 12 календарних місяців більше 1 000 000 грн. (без урахування ПДВ), по-друге, які не є платниками єдиного податку першої - третьої групи. Водночас, суд звертає увагу, що у разі переходу таких осіб із спрощеної системи оподаткування на загальну, вони зобов'язані не пізніше 10 числа календарного місяця, в якому відбувся перехід, ініціювати реєстрацію платником ПДВ з відповідними зобов'язаннями як платника. Отже, з моменту переходу позивача на загальну систему оподаткування щодо позивача почали розповсюджуватись загальні вимоги обов'язкової реєстрації платника ПДВ…», Постанова від 17.01.2019 по справі № 806/2529/18, Сьомий Апеляційний адміністративний суд.

«… при перебуванні на спрощеній системі оподаткування, п. 181.1 ст. 181 ПК України не був правозастосовуваним в силу своїх же приписів. Однак, з моменту переходу позивача на загальну систему оподаткування на позивача почали розповсюджуватись загальні вимоги обов'язкової реєстрації платника ПДВ, передбачені вказаним пунктом», Постанова від 06.03.2017 по справі № 802/2043/16-а, Вінницький окружний апеляційний суд.

«…обрахування граничного обсягу оподатковуваних операцій (300 000 гривень), з досягненням якого пов'язується обов'язок зареєструватись платником податку на додану вартість та з його сплати, особою, яка є платником єдиного податку, здійснюється з моменту, коли у цієї особи виник обов'язок перейти на загальну систему оподаткування, оскільки до цього ця особа звільнена від сплати податку на додану вартість», Постанова від 26.02.2019 по справі № 814/4461/13-а, Верховний суд у складі суддів Касаційного адміністративного суду.

Позиція 2: дохід, отриманий платником податків на спрощеній системі оподаткування, не враховується, а 12 календарних місяців починають відлік з дня переходу на загальну систему оподаткування та досягнення доходу в 1 млн. грн.

Тобто, платник податків, що перейшов на загальну систему оподаткування, не зобов'язаний реєструватися платником ПДВ, навіть якщо дохід при перебуванні на спрощеній системі оподаткування був більше 1 млн. грн.

«…обов'язок перейти на загальну систему оподаткування у позивача виник з 1 листопада 2010 року і тільки після 1 листопада 2010 року до нього могли бути застосовані норми Закону України «Про податок на додану вартість», обов'язок подати заяву про реєстрацію платником податку на додану вартість у позивача виник з моменту досягнення суми оподатковуваних операцій у 300000 грн., що вчинені після 1 листопада 2010 року.

Після 1 листопада 2010 року позивач досяг суми оподатковуваних операцій у 3000000 грн. тільки 10 серпня 2011 року, відтак він зобов'язаний був подати заяву про реєстрацію платником податку на додану вартість не пізніше двадцятого календарного дня з моменту досягнення суми оподатковуваних операцій, тобто не пізніше 30 серпня 2011 року, і зобов'язаний був на обсяги оподатковуваних операцій, що вчинені після перевищення 300000 грн., нараховувати і сплачувати податок на додану вартість з оподатковуваних операцій», Постанова від 29.05.2017 по справі № 807/1172/13-а, Вищий адміністративний суд України.

При добровільному переході зі спрощеної системи на загальну, платник податків підлягає обов'язковій реєстрації платником ПДВ у випадку відповідності вимогам, встановленим ст. 181 ПКУ, тобто при досягненні обсягу доходу більше 1 млн. грн. Якщо обсяги доходу відсутні або є меншими за 1 млн. грн., така особа може добровільно зареєструватися платником ПДВ (ст. 182 ПКУ).

«…приписи п. 181.1 ст. 181 Податкового кодексу України мають застосовуватися до позивача або з моменту втрати статусу платника єдиного податку за власним рішенням (з 01.01.2017 року), або з моменту настання події порушення правил знаходження на спрощеній системі оподаткування, обліку, звітності, що не було встановлено ані під час перевірки, ані під час судового розгляду справи», Постанова від 14.05.2019 по справі №520/8836/18, Другий апеляційний адміністративний суд.

Якщо реєстрацію платником податків анульовано з інших, ніж перевищення доходу причин, такий платник повинен зареєструватися платником ПДВ у разі досягнення ним суми оподатковуваних операцій, встановлених для платників ПДВ. При цьому сума доходу, отримана на спрощеній системі не підлягає врахуванню для реєстрації платником ПДВ:

«...матеріалами справи підтверджено факт надання ФОП ОСОБА_2 (позивач) послуг ДП «Шосткинський лісгосп» у 2 кварталі 2012 року, а тому колегія суддів погоджується з висновками податкового органу щодо порушення позивачем вимог п. п. 4 п. 293.4 ст. 293, абз. 5 підпункту 298.2.3 пункту 298.2 статті 298 ПК ПК України, внаслідок отримання доходу від надання послуг ДП «Шосткинський лісгосп», у зв'язку з чим ФОП ОСОБА_2 не мав права застосовувати спрощену систему оподаткування та повинен був перейти на загальну систему оподаткування з 3 кварталу 2012 року, тобто з 01.07.2012 року, чого ним зроблено не було.

АДВОКАТ. Заслуженний юрист України. Складні справи за помірною ціною. 067-71-07-166, 099-45-05-920

Порядок реєстрації

Звертаємо увагу, що при обов'язковій реєстрації платником ПДВ, платник податку повинен самостійно ініціювати реєстрацію платником ПДВ, шляхом подання заяви (п. 183.1 ПКУ). Заява про реєстрацію подається не пізніше 10 числа календарного місяця, що настає за місяцем, в якому вперше досягнуто обсягу оподатковуваних операцій (п. 183.2. ПКУ). А при переході осіб із спрощеної системи оподаткування, що не передбачає сплати ПДВ, та у разі якщо такі особи відповідають вимогам реєстрації платником податків, реєстраційна заява подається не пізніше 10 числа першого календарного місяця, в якому здійснено перехід (п. 183.3. ПКУ).

Будь-яка особа, що підлягає обов'язковій реєстрації, у разі неподання заяви про реєстрацію несе відповідальність за ненарахування або несплату ПДВ на рівні зареєстрованого платника (п. 183.10 ПКУ). Також така особа втрачає право на нарахування податкового кредиту та отримання бюджетного відшкодування.

Після спливу строку для реєстрації платником ПДВ контролюючий орган має право самостійно визначати суму податкового зобов'язання з ПДВ та застосувати штраф за його несплату (п.п. 54.3.1 п. 54.3 ПКУ).

Визначення доходу, що підлягає оподаткуванню ПДВ

Відповідно до ст. 181 ПКУ до доходу входить загальна сума від здійснення операцій із постачання товарів/послуг, що є об'єктом оподаткування ПДВ, і яка перевищила 1 000 000 грн. за період останніх 12 календарних місяців.

Постачанням товарів вважається будь-яка передача права на розпорядження товарами як власник, у тому числі продаж, обмін чи дарування такого товару, а також постачання товарів за рішенням суду (п. 14.1.191 ПКУ).

При цьому постачанням послуг є будь-яка операція, що не є постачанням товарів, чи інша операція з передачі права на об'єкти права інтелектуальної власності та інші нематеріальні активи чи надання інших майнових прав стосовно таких об'єктів права інтелектуальної власності, а також надання послуг, що споживаються в процесі вчинення певної дії або провадження певної діяльності (п. 14.1.185 ПКУ).

До доходу включається і дохід від надання послуг під час перебування на спрощеній системі оподаткування у разі їх оплати при переході на загальну систему оподаткування, та у разі отримання оплати за послуги на спрощеній системі оподаткування і надання таких послуг під час перебування на загальній системі оподаткування (Лист ДФС від 28.10.2016 № 23354/6/99-99-15-02-02-15).

Висновки

Перехід на загальну систему оподаткування можливий за бажанням платника податків та в обов'язковому порядку при порушенні умов перебування на спрощеній системі.

У свою чергу, якщо після переходу сума отриманого доходу за останні 12 місяців сукупно перевищує 1 млн. грн платник податків підлягає обов'язковій реєстрації платником ПДВ. При цьому існує дві позиції щодо визначення обсягу доходу необхідного для реєстрації платником ПДВ:

враховується весь дохід, отриманий за останніх 12 місяців, в тому числі і сума доходу, отриманого на спрощеній системі;

враховується тільки дохід, отриманий на загальній системі після переходу.

При обов'язковій реєстрації платником ПДВ, платник податків повинен самостійно ініціювати таку реєстрацію. Такий платник є відповідальним за ненарахування та несплату ПДВ, навіть при неподанні заяви про реєстрацію.

У випадку, якщо після добровільного чи обов'язкового переходу, обсяг доходу відсутній або є меншим за встановлений 1 млн. особа може добровільно зареєструватися платником ПДВ.

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я
НАШ ПОРАДНИК
17 липня 2019 року
№ 25 (112)

Десять найбільш важливих справ, які потрібно зробити в липні в саду

Порівняно з посадковим травнем і врожайним серпнем, липень можна було б назвати місяцем перепочинку. Клопоти й тривоги, пов'язані з посівними роботами, залишилися позаду, до спекотної жнив поки ще далеко, але пильний дачник не дрімає і продовжує нести свою вахту на рідних шести сотках.

Тому ось вам список справ у саду в липні:

1. Підгодуйте ягідні чагарники. Липень — час дозрівання ягід. Недолік поживних речовин позначиться на якості врожаю. Якщо на вашій ділянці ростуть малина, смородина або агрус, подбайте про те, щоб вони не відчували дефіциту макро- і мікроелементів.

2. Регулярно поливайте чагарники і дерева. Недолік вологи позначається на рослинах набагато гірше, ніж дефіцит поживних елементів. У багатьох регіонах липень — найспекотніший місяць року, тому саме в цей період особливу увагу варто приділяти саме поливу дерев і чагарників. Приблизні норми поливу:

молодий кущ — по 1-2 відра води (10-20 л);
дорослий кущ — по 3-4 відра;
неплодоносний саджанець — 3-5 відер (30-50 л);
3-5-літнє дерево — 5-8 відер (50-80 л);
7-10-літнє дерево — 12-15 відер (120-150 л).

3. Захистіть свій урожай від птахів. В липні вже дозріли черешні і вишні. До цього ж часу встигає підрости і набратися сил молоде покоління птахів. Вберегти врожай від пернатих сусідів допоможуть прапорці з фольги, які розвіваються на вітрі або накинута на чагарник стара рибацька сітка.

4. Проведіть обрізку. Липень — саме час для видалення «зайвих» гілок, які встигли нарости на деревах з часу їх останньої обрізки. Позбавтеся від усієї прикореневої поросли та всіх вертикально зростаючих пагонів на верхньому ярусі гілок. Частково видаліть сильні пагони, які з'явилися на черешні і сливі після зниження крони. Приведіть у порядок скелетні гілки дерев.

5. Закладіть основу майбутнього врожаю. Саме в липні починають закладатися плодові бруньки, які і стануть основою вашого врожаю в наступному році. Тому важливо, щоб в цей період рослина не відчувала потреби в поживних речовинах. Позакореневе підживлення комплексними добривами — якраз те, що потрібно вашим деревам і чагарникам.

6. Своєчасно збирати ягоди. Збір ягід — справа відповідальна і не терпить зволікань. Варто вам тільки видоліктися і вчасно їх не зняти, як вони одразу ж потраплять на «шведський стіл» до ваших пернатих сусідів, стануть приманкою для шкідників-ласунів або просто згниють, ставши жертвою якогось грибка зі складною назвою.

7. Подбайте про полуницю. Після того як ви знімете з кущика останню червону ягідку, не забудьте сказати «спасибі». Розпушіть ґрунт навколо рослин і простимулюйте зростання кореневої системи, окучивши кущики. Ну і звичайно, не варто забувати про регулярну обрізку вусів. Своєчасна «стрижка» швидкозростаючих вусів (якщо ви не збираєтеся використовувати їх для розмноження) підвищить зимостійкість вашої ягідної красуні.

8. Приведіть у порядок прищепний інструментарій. Саме час розпочати підготовку до літнього щеплення. Щоб все пройшло без ускладнень, заздалегідь перевірте інструменти для обрізки. Навіть раціональний садівник, який не тримає у своєму робочому арсеналі нічого зайвого, має у своєму ящику ці інструменти.

9. Займіться щепленнями. Якщо ви хочете виростити великий сад, використовуючи при цьому мінімум коштів, значить, прийшов час взятися за ніж окулірування і приступити до щеплення сплячим вічком. Однак не забудьте попередньо прополоти і обробити ґрунт у приствольних колах.

10. Зберіть насіння кісточкових культур. Хороша новина для тих, хто хоче отримати невибагливий життєздатний саджанець, який без шкоди переживе навіть найсуворіші зими і при цьому покаже стабільно високу врожайність — це реально. Однак перш ніж приступити до процесу вирощування, вам доведеться заготовити відповідний посівний матеріал. Для цього акуратно вийміть насіння вишні, аличі або будь-якої іншої кісточкової культури з повністю дозрілих плодів, потім ретельно його промийте і просушіть.

Чому вода у вуличному басейні зеленіє?

Ви придбали басейн, однак раділи купівлі недовго: вода в ньому швидко позеленіла. Відразу виникла маса питань. Чому зеленіє вода в басейні? Що допоможе від цвітіння води? Як її очистити? Що може бути краще, ніж спекотним літнім днем зануритися в прохолодну воду басейну? Особливо якщо вона прозора і небесно-блакитна. Однак щоб домогтися цього, треба чимало потрудитися.

Чому зеленіє вода в басейні на вулиці?

Спочатку спробуємо розібратися з причинами цього неприємного явища. Відразу хочемо сказати, що власники басейнів, розташованих в приміщенні, теж стикаються з цією проблемою. Однак для вуличних водойм це не просто проблема, це ціле лихо. Так чому ж вода в басейні цвіте? До речі, саме так — цвітіння — правильно називається позеленіння води.

Причиною того, що вода в басейні зеленіє, є активне поширення водоростей. Це вони змінюють колір води з блакитного на зелений. Що ж може викликати бурхливе зростання водоростей?

Сонце і вода — ідеальне середовище для розвитку мікроорганізмів. Вони володіють неймовірною здатністю виживати (водорості — найдавніші земні мікроорганізми) і розмножуватися (спори швидко переносяться з водою і заповнюють собою великі площі). У теплій воді ці процеси проходять значно активніше. Ще швидше ваш басейн зацвіте, якщо ви будете набирати воду з природного джерела: річки, озера або колодязя.

Різне органічне сміття. Це можуть бути як листя, яке впало в басейн, так і те, що було принесене» у водойму людиною: піт, частини епідермісу, волосся і т. п.

Відсутність фільтра або наявність невідповідного: потужність фільтра не відповідає об'єму басейну. А стояча, без руху, вода, як всім відомо, зрештою перетворюється в болото. Причому водорості можуть навіть засмітити насос.

Нехтування дезінфекцією. Багато людей настільки бояться «хімії», що воліють обходитися без неї. А даремно! По-перше, не всі хімічні препарати настільки агресивні, що приносять шкоду людині. І, по-друге, без них для очищення басейну ніяк не обійтися.

Порушений кислотно-лужний баланс. Рівень pH у вашій водоймі повинен бути в межах 7,0-7,4. При відхиленні від цих показників ефективність дезінфікуючих засобів знижується, і вони не справляються зі знищенням збудників цвітіння води.

Якщо не вживати ніяких заходів, то слідом за «неправильним» кольором у водойми з'явиться і такий же запах. Однак буває, що вода зелена або бура, але ні запаху, ні каламутності немає. Це показник того, що в басейні перевищено рівень заліза. З цим теж потрібно боротися.

Про зростання мікроорганізмів у вашому басейні може свідчити не тільки зелена вода, але і слиз на стінках басейну, а також піна на його поверхні.

Як не допустити цвітіння води?

Чи можна зробити так, щоб вода в басейні не цвіла? Так, можна, якщо подбати про профілактику.

Основою основ для будь-якого басейну є фільтр. Постійна циркуляція і очищення води позбавить вас від необхідності звільняти басейн від квітучих водоростей. При купівлі фільтра обов'язково зверніть увагу на його потужність. Економія у цій справі призведе до недостатньої фільтрації і, як підсумок, — до росту мікроорганізмів. Не забувайте також про регулярне очищення фільтра.

Контролюйте рівень pH. Підвищений рівень pH — лужне середовище — призведе до швидкого розмноження бактерій і складнощів з дезінфекцією. Знижений — кисле середовище — буде негативно впливати на устаткування і сам басейн. Вимірювання рекомендується проводити приблизно раз на тиждень. Якщо ви помітили відхилення від нормальних показників, необхідно їх скоригувати.

Використовуйте для обробки басейну хлор. Підвищити його продуктивність допоможуть альгіциди. Альгіциди — це препарати, які призначені для боротьби з водоростями. Разом цей «дует» ефективно проведе санітарну обробку басейну і позбавить вас від проблем.

Регулярно проводьте механічне чищення басейну. Руками, сачком або пилососом видаляйте все сміття. Для очищення стінок басейну також можна скористатися щіткою. Будьте обережні, тому що грубі матеріали можуть завдати шкоди корпусу басейну.

Багато хто вважає, що тент зможе уберегти басейн від цвітіння. На жаль, він в змозі захистити воду тільки від крупного сміття: листя, гілок, трави і т. п. А попаданню мікроскопічних спор водоростей він ніяк не перешкодить.

КАВУН: чим корисний плід для організму людини?

Кавун - улюблений продукт багатьох людей. Попри те, що він дуже солодкий, в кавуні міститься мінімальна кількість калорій. На 100 г припадає всього 38 ккал. Тому його можна сміливо вживати в їжу, не побоюючись набрати зайву вагу.

Однак слід бути обережними та не з'їдати більше ніж 1,5 кг кавуна на день. Після цієї їжі швидко хочеться їсти, але якщо вжити кавун понад норму, можна зіткнутися з діареєю або харчовим розладом. Крім того, розрізаний кавун слід зберігати в холодильнику, але не більше двох днів. Якщо слідувати цим правилам, він допоможе поліпшити стан вашого здоров'я.

Засіб від депресії

Сам по собі кавун асоціюється з теплими літніми днями та навіває спогади про безтурботне дитинство. Звичайно, впоратися з депресією допомагають не тільки приємні асоціації. У кожних 100 гр. кавуна міститься більша частина добової норми магнію, здатного зняти емоційну напругу, заспокоїти нерви, налагодити режим сну, а також поліпшити здатність концентруватися. Крім того кавун може поліпшити настрій завдяки вмісту в ньому цитруліну.

Засіб для очищення організму

Всі добре знають, що кавун має сечогінні властивості, тому йому вдається ефективно очищати організм від небезпечних токсинів. Щоб очистити ще і кишківник, в дні, коли ви вживаєте кавун, додайте в свій раціон більше клітковини.

Спортивне харчування

Ймовірно, ви не знали, але сік кавуна — один з найпопулярніших напоїв серед професійних спортсменів. Річ у тім, що цей продукт багатий фолієвою кислотою, яка зміцнює імунну систему, нормалізує процес поділу білків, бере участь у клітинному розподілі, що важливо для спортсменів, сприяє розвитку м'язової маси.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-968-64-84
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Сєдова, 16
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1983925. Тираж 81590

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.

Оформлення передплати та доставку газети здійснює
Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

Розведення цесарок

Цесарка – представник африканської фауни. Колись моряки привезли цих птахів на європейський материк, де її стали розводити як домашню птицю. І не даремно. Адже м'ясо цесарок є дієтичним. У ньому 26% білка і тільки 1% жиру. Воно також багате мінералами, органічними кислотами, вітамінами, мікроелементами. Що стосується смаку, то він нагадує м'ясо куріпки і перепілки. Тобто домашня птиця зі смаком дичини. Розведення цесарок останнім часом стає дуже популярним.

Ще один високоякісний продукт отримують від цесарок – яйця, теж дієтичні за складом і гіпоалергенні, на відміну від курячих. Вага кожного яйця – 40-45 грам. Яйця покриті дуже щільною шкаралупою, що збільшує термін їх зберігання в порівнянні з курячими яйцями. Цесарка птах досить великий, її вага в середньому досягає 1,8 – 2,2 кг. У неї є зовнішня схожість з індичкою, але вона більш витончена і компактна. Тулуб овальної, обтічної форми, коротка шия і маленька голова, прикрашена борідкою, гребінцем і сережками. До цього опису треба додати міцні ноги і красиве строкате оперення. Цесарки не скандальні птиці. Вони добре уживаються з курми, але дуже погана стресостійкість.

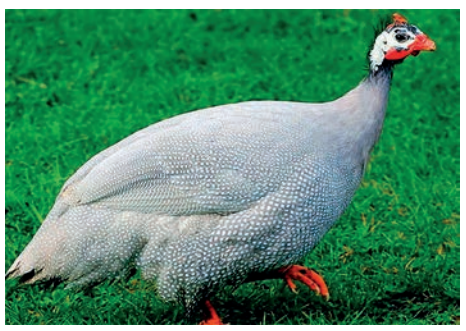

До речі, хоч цесарки не сваряться з курми, утримувати їх разом не рекомендується, так як при незапланованому схрещуванні з'являються на світ гібриди, які вибраковуються з стада.

Вигідність розведення цесарок як бізнесу в Україні пояснюється відносно вільною нішею даного напрямку. Ці птахи ще досить екзотичні, хоч і користуються попитом у певного кола споживачів. Отже, конкуренція практично відсутня і бізнес приносить дохід круглий рік: від реалізації м'яса, яєць, пуху, молодого поголів'я. Мало того, послід птаха приносить теж непоганий дохід, так як є відмінним органічним добривом. Як бачимо, виходить безвідходне виробництво з великим цілорічним доходом. До речі, м'ясо цесарки коштує в 2-3 рази дорожче курячого.

Для початку бізнесу з розведення цесарок не потрібний великий початковий капітал, а те, що вкладається на старті, швидко окуповується.

Вирощувати цесарок можна в різних регіонах України. Птахи невибагливі в утриманні та можуть відмінно переносити різні кліматичні умови.

Найбільш доцільними для розведення в якості високоприбуткового бізнесу використовуються птиці таких порід:

Сіро-крапчасті. Цесарки з красивим сіро-строкатим в цяточку опереннням. Самки досягають ваги до 1,5-1,6 кг, самці до 1,8-2 кг. М'ясо цієї породи ніжне і смачне, хоча колір тушки не надто привабливий – віддає синявою. Несучість – 90-100 яєць на рік.

Сибірські білі цесарки. Птахи з чистим білим опереннням з білявими вкрапленнями. Вага – 1,8 кг у самок і 2,0 кг у самців. Мають дуже високу несучість – до 120 яєць на рік. Тушка при обробленні білого кольору.

Загорські білогруді. У цих цесарок гарне біле намисто на грудях і біле черевце. Інша частина тулуба – строкато-сірого кольору. Вага від 1,7- 1,8 кг у самок і 2,0-2.2 кг у самців. Товарний білий колір тушки.

Кремова або замшева. Дуже красиві птахи, але вагові показники і несучість трохи нижчі, ніж у інших порід.

Біла волзька. Представники цієї породи мають світліше забарвлення. Продуктивна порода. Вага до 1,9- 2.0 кг, несучість – 110-120 яєць на рік.

Для утримання цесарок потрібне приміщення, в якому вони могли б жити цілий рік. Може бути і не нове, але пристосоване приміщення. І хоча цесарки досить добре переносять мінусові температури, в приміщенні варто дотримуватися температури не нижче 15 градусів, так як при більш низьких температурах птах починає втрачати у вазі. Крім того, вони не переносять протягів і вогкості, починають хворіти і знижується продуктивність.

Цесарки – люблять сидіти на сідалах, як кури, притулившись один до одного. Важливо в холодну пору року забезпечити їм сухий клімат в приміщенні, теплу підлогу і вентиляцію. Всі приміщення можна поділити на секції у вигляді вольєрів. У кожному з них можна помістити до 6-7 особин, так званих сімей, в яких 5-6 самок і один самець. Такі групи тримаються окремо і не приймають новачків. Для ферми в 100-200 дорослих особин необхідне певне обладнання для інкубатора:

- інкубатор автоматичний;
- овоскоп;
- брудер;
- шафа вивідна;
- поїлки і годівниці.

У приміщенні повинно бути електричне освітлення, водопровід. Також необхідно продумати приміщення для забійного цеху. Воно може бути в одному приміщенні з пташником, але обов'язково мати перегородку. Для його оснащення необхідні столи і дошки для розробки птаха, морозильні камери і обладнання для видалення пера.

Для розведення цесарок можна купувати не молодняк або дорослих птахів, а яйця. Вивести цесарят можна в своєму господарстві за допомогою інкубатора. Якщо необхідні молоді щеплені птиці, то краще їх купувати в спеціалізованих фермерських господарствах з розведення цесарок. Молоді птахи повинні бути щеплені від інфекційних хвороб, у них повинен бути здоровий вигляд з красивим опереннням. Перший час після покупки птицю годувати звичним для неї кормом і поступово вводити нові корми. Якщо купується птиця з різних птахівничих ферм, то її не варто утримувати в одному вольєрі з метою уникнення конфліктів. Для старту бізнесу цілком достатньо придбати 20 штук молодняку, наприклад, 15 самок і 5 півнів.

Протягом року кожна самка принесе по 40 пташенят, що відразу збільшить поголів'я в кілька разів. Цесарята ростуть швидко, через 6 місяців набирають вагу до 1.4-1.5 кг. Якщо купувати зовсім маленьких пташенят, то найкращим варіантом буде вік в один день. Їх вигодовують на таких же кормах, що і курчат. Вартість цесарок, яєць і молодняку може відрізнятися в різних регіонах країни.

Царські птиці досягають статевої зрілості у віці 6-7 місяців і самки в цьому віці починають відкладати яйця. Запліднені яйця збирають і поміщають в інкубатор, попередньо витримавши протягом кількох годин у приміщенні при кімнатній температурі. Для знезараження шкаралупи яйця опромінюють кварцевою лампою протягом 3 хвилин. Кварц можна замінити протиранням шкаралупи слабким розчином марганцівки. Яйця знаходяться в інкубаторі в середньому 27 днів. При інкубації важливо строго дотримуватися температурного і вологого режиму. Кращим способом інкубації є автоматичний інкубатор з заданим режимом роботи. Коли вилупилися пташенята, їх поміщають в спеціальні ящики-брудери, обладнані годівницями, поїлками і інфрачервоними лампами. Вони знаходяться в цих брудерах протягом 21 дня.

У процесі розведення цесарок складності виникають тільки при вирощуванні молодняку. Вони пов'язані з інкубацією і доглядом. Більш дорослі птахи, маючи відмінний імунітет, не потребують особливого догляду. Їм необхідно забезпечити досить просторе приміщення в зимовий період часу, так як в тісних умовах, самки не несуться.

Стабілізований мох

Озеленення житлових просторів – один з основних інтер'єрних трендів, які застосовують дизайнери всього світу. Дуже часто для оформлення квартир і будинків використовують так званий стабілізований мох. Основна перевага цієї рослини полягає в тому, що вона невибаглива у догляді і не вимагає поливу, тому з нього споруджують цілі зелені стіни. На вирощуванні стабілізованого моху, який ще називають сонним, можна побудувати прибутковий бізнес.

Вихідна сировина збирається вручну. Спочатку це звичайна рослина, але як тільки з ним проводять процедуру стабілізації, вона «засинає», тобто перестає рости, залишаючись при цьому таким же яскраво-зеленим, м'яким, ароматним і пружним. Рецептів підготовки посадкового матеріалу багато. Один з найдоступніших – це приготування суміші з декількох пучків насіння моху, натурального кефіру, цукру, води і спеціального гідрогелю. Цей склад дає можливість вирощувати мохове полотно практично на будь-якій натуральній основі, включаючи деревину і цеглу. Все, що потрібно зробити – це нанести суміш на поверхню найтоншим шаром і просто почекати. Доцільно на початковому етапі створити тепличний ефект, накривши посіви плівкою. «Усипляння» проводиться після того, як рослинний покрив стане достатніх розмірів (приблизно через 5 тижнів). Для цього застосовують гліцеринову суміш.

Продавати готовий продукт можна в фасованому вигляді, в пакетах або коробках. Також з нього роблять плитку на дерев'яній основі. Цей напрямок бізнесу досить новий, тому конкуренції в ньому практично немає. Зате попит на стабілізований мох вже високий і з кожним роком тільки зростає. Так що у підприємців-початківців є чудовий шанс зайняти порожню бізнес-нішу і отримати гідний прибуток.

Картопля в мішках

Картопля користується споживчим попитом круглий рік але в звичайних умовах її можна вирощувати тільки в сезон. Звичайно, є шанс отримати хороший урожай восени і потім продавати його протягом всього року. Але найдорожчою, як показує практика, є «молода» картопля. Щоб мати високий дохід, незалежно від сезону, селекціонери придумали новий унікальний спосіб вирощування картоплі в мішках. Освоївши технологію, можна побудувати прибутковий бізнес.

Вирощування картоплі в мішках відмінно підходить і для тих, в кого немає власної присадибної ділянки з родючим ґрунтом. Процес посадки і вирощування нескладний. Спочатку на дно мішка насипається шар ґрунту, на який поміщаються картопляні бульби. Потім посадковий матеріал знову засипають ґрунтом і чекати поки підросте. Щоб паростки з'явилися швидше, їм потрібне світло. У теплиці або на теплому балконі споруджують штучне освітлення. А якщо Ви плануєте таким способом виростити картоплю в теплу пору року, то можна виставити мішки прямо на вулицю. У міру зростання стеблинок потрібно буде підсипати ґрунт.

Для такого варіанту чудово підійде картопля сортів «Слов'янка», «Санте». Вони потребують регулярних, але непостійних поливів. І це весь догляд: ні полоти, ні обробляти хімікатами не доведеться!

Рентабельність бізнесу вражає. З п'яти картоплин реально отримати 10 кг свіжого врожаю. Тобто з одного мішка, в який садиться кілька бульб, можна зібрати 4 кг. Таке вертикальне фермерство вже давно практикується в європейських країнах та Америці. Воно довело свою перспективність, тому початківцям, вітчизняним підприємцям неодмінно варто взяти на озброєння нехитрі, але ефективні технології.

Лікарські рослини

Збором лікарських трав займається достатня кількість людей, але лише одиниці наважуються на їх самостійне вирощування. І даремно! Адже на присадибній ділянці або в закритій теплиці можна культивувати рідкісних представників флори, які дуже потрібні на ринку і мають високу вартість. Як вже було сказано, конкуренція в даній сфері мінімальна, тому вирощування лікарських рослин своїми руками може стати прибутковим бізнесом.

Для успішного старту потрібно зовсім небагато: невелику присадибну ділянку і бажання розвиватися в підприємницькій сфері. Звичайно, без насіння не обійтися. Більшість лікарських рослин дуже невибагливі, тому що звикли до примх дикої природи. Але деяким з них, таким як корінь солодки, розмарин, біла перстач, потрібні особливі умови. Наприклад, солодці потрібно багато світла, розмарин не переносить холод, перстач вимагає тіні і т.д. Уважно вивчіть особливості кожної лікарської трави і підберіть асортимент, який ідеально підійде для вашої ділянки. Знайти ринок збуту не складе труднощів. Промислового вирощування лікарських рослин у нас в країні ще мало, тобто конкуренція знаходиться на мінімальному рівні. Готова продукція буде відмінно продаватися як оптом, так і вроздріб. Звичайно, потрібно враховувати, що не кожна рослина має високу ціну, але тут цілком можна «взяти кількістю».

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:
(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити «Фермер Придніпров'я» до кінця року можна у будь-якому поштовому відділенні області до 25 числа кожного місяця. Передплатний індекс 60092.